

Dansk Landbrug

Vesterbrogade 4A
1620 København V
Telefon 33 39 46 00
Telefax 33 39 46 06

Landbrugsraadet

Axeltorv 3
1609 København V
Telefon 33 39 40 00
Telefax 33 39 41 41

Dato 23. februar 2007

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvads Gade 28
1402 København K

Høringssvar vedr. skattepakken (Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og andre skattelove)

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

Som et eksportorienteret erhverv har jordbruget og fødevarerhvervet stor forståelse for regeringens ambitioner om at tage højde for globaliseringen og sikre, at Danmark er et land med gode rammevilkår for erhvervslivet. Det er afgørende for at kunne fastholde den danske konkurrenceevne. Men gode rammevilkår indebærer imidlertid også en skattelovgivning, som tager hensyn til, at virksomheder skal kunne disponere i fornuftig tiltro til, at lovgivningen ikke over natten ændres og dermed fjerner de forudsætninger, som omhyggeligt er lagt til grund for virksomhedernes forretningsmæssige dispositioner. Det gælder både i forhold til bygninger, der er opført, gæld der er stiftet samt opsparing, der er foretaget.

Omfattende omlægninger af en karakter som denne skattepakke har, bør som et minimum indeholde balancerede proportioner, sådan at midlet står i et rimeligt forhold til målet.

En række dispositioner inden for helt almindelige danske selskabskonstruktioner rammes således u hensigtsmæssigt af lovforslaget. Det gælder også for jordbruget og fødevarerindustrien, hvor en række aktiviteter helt naturligt ikke er kontantfinansierede men derimod lånefinansierede. Således falder en række fornuftige erhvervsmæssige dispositioner utilsigtet ind under stramninger, der efter regeringens erklærede hensigter udelukkende sigter på at lukke skattehuller i forhold til udenlandske kapitalfondes spekulative udnyttelse af danske skatteregler.

Jordbruget og fødevarerindustrien skal derfor opfordre regeringen til at kigge på regelsættet igen og overveje, om man ikke kan gøre forslaget mere målrettet og proportioneret. Det bør fortsat være muligt at igangsætte værdiskabende og arbejdspladsskabende erhvervsaktiviteter - også de lånefinansierede - i god tro til, at der ikke ændres fundamentalt på forudsætningerne.

Vi har stor forståelse for regeringens ønsker om at nedsætte selskabsskatten set i lyset af globaliseringen. Ligeledes indebærer EF-dommen i den såkaldte Cadbury Schweppes sag, at CFC-reglerne skal ændres. Men vi finder det meget u hensigtsmæssigt, at finansiering af nedsættelsen af selskabsskatten blandt andet sker ved skærpelsen af reglerne for afskrivninger af bygninger.

Generelt finder vi det besynderligt, at man for at stække udenlandske kapitalfondes spekulationsmuligheder ender i en situation, hvor fornuftige erhvervsmæssigt begrundede investeringer i erhvervsbygninger og arbejdspladser i Danmark rammes. For jordbrugs- og fødevarerhvervet rammer strammingerne hårdt, da vi er et bygningstungt erhverv.

Primærjordbruget rammes således af de skærpede afskrivningsregler for driftsbygninger, og erhvervet får kun marginal gavn af nedsættelsen af virksomhedsbeskatningen. Ud fra oplysningerne i landmænds skatteregnskaber skønnes det, at de forringede afskrivningsmuligheder indebærer en øget skattepligtig indkomst på 400 mio. kr. De fleste landmænd driver deres virksomhed som personligt ejede virksomheder og benytter som hovedregel virksomhedsskatteordningen. Der er imidlertid kun 10 -15 pct. af landbrugerne, som anvender opsparingsordningen.

Det vurderes derfor, at de skærpede afskrivningsregler udløser en årlig merskat på 200 mio. kr. for landmænd, hvilket er helt uacceptabelt med baggrund i den analyse, Dansk Landbrugsrådgivning, Landscenteret har udarbejdet. Bilag 1.

Vi har derfor følgende forslag til nogle ændringer, der kan sikre en bedre balance, så lovindgrebets skadevirkninger for erhvervet begrænses, fx ved at:

- afskrivningssatsen på stalde fastsættes ud fra en levetid på 25 år og
- nedrivningsfradraget ændres til også at omfatte omkostninger ved nedrivning.

Herudover skal vi, som allerede nævnt, opfordre til, at man gentænker definitionerne/målgruppen og i højere grad end tilfældet er og får målrettet forslaget, sådan at proportionerne i indgrebet bevares i forhold til de skattehuller, man ønsker at lukke.

Afskrivningsloven

Dansk Landbrugsrådgivning, Landscenteret vurderer, at levetiden på en bygning til husdyr er 25 år, men at samme bygning teknologisk og driftsmæssigt er forældet inden dette tidspunkt - ofte efter 12-15 år.

Vi finder derfor, at den nuværende afskrivningssats for landbrugets driftsbygninger til husdyr er for lav. Dette taler for generelt at fastsætte afskrivningssatsen på staldbygninger ud fra en levetid på 25 år, hvilket kan ske efter de gældende regler i afskrivningsloven § 17 stk. 2.

Nedrivningsfradrag

Herudover skal vi pege på behovet for at ændre nedrivningsfradraget til at omfatte omkostningerne til nedrivning af udtjente bygninger. Det vil være på sin plads, at der efter et produktionsforløb er fradragsret for at bringe arealet tilbage til sin oprindelige stand. Ved råstofudvinding er der eksempelvis fradrag for omkostningerne til reetablering af arealet. Dette gives som en afskrivningsret over indvindingsperioden. Ved nedrivning af udtjente bygninger og efterfølgende oprydning bør der gives fradragsret for omkostningerne ved nedrivningen.

Nedrivningen og bortskaffelsen af en driftsbygning skal ses som en integreret del af den samlede investering, idet nedrivningen og bortskaffelsen sker for at afslutte det samlede produktionsforløb. Udgiften til nedrivning og bortskaffelse bør således også i skattemæssig henseende kunne betragtes som enhver anden nødvendig driftsomkostning.

I det åbne land skæmmes overflødiggjorte bygninger, fordi de er synlige, og arealet kan ikke altid, som i byområder, anvendes til et andet formål, hvorved bygningen typisk vil blive nedrevet for at gøre plads til en ny bygning.

Der bør være fradrag for omkostninger til at reetablere arealet(grunden), så det fremtræder som ved opførelse af bygningen. Herved sikres et incitament til at rydde op efter et gennemført produktionsforløb, og derved fremmes nedrivning af faldefærdige bygninger i det åbne land.

Vi foreslår, at der indføres adgang til at fratække omkostninger til nedrivning af driftsbygninger i nedrivningsåret. Fradragsretten kan ske ved at nedrivningsfradraget udvides til at omfatte omkostninger til nedrivning af bygningen. Den fornødne lovhjemmel kan passende indføjes i afskrivningslovens § 22, således at det bliver en forudsætning, at der er tale om afskrivningsberettigede bygninger.

Opsparede værdier i virksomheden

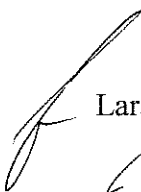
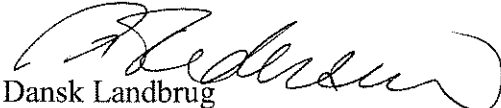
Vi er opmærksomme på, at der for de fremadrettede værdier opsparet i aktieselskabsform vil være symmetri mellem en højere aktie-beskatning på den ene side og en lavere selskabsskat på den anden side. I forhold til den eksisterende egenkapital i selskaberne vil der dog opstå et problem, hvorfor vi skal foreslå ejertidsnedslag eller anden kompensation.

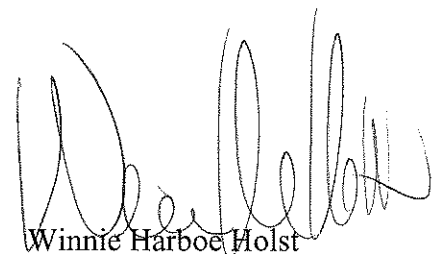
Iværksætteri og generationsskifte

Endelig har vi noteret os, at regeringen med lovforslaget ønsker at fremme iværksætteri og forbedre vilkårene for nystartede virksomheder. Her skal vi dog for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at generationsskiftevinklen fortsat ikke er tilgodeset – men stadig er en stor barriere.

Vi afventer i øvrigt, at regeringen som led i udmøntning af globaliseringspuljen fremsætter lovforslag om ændring af etableringskontoloven, således at der bliver fuldt fradrag for indskud på etableringskonto.

Med venlig hilsen

Lars Eghøj

Dansk Landbrug

Winnie Harboe Holst

Landbrugsraadet

Bilag:

1. Levetiden på landbrugets driftsbygninger.
2. Tekniske bemærkninger fra Dansk Landbrugsrådgivning, Landscentret.

Dansk Landbrug
Att. Carl Åge Dahl

9. februar 2007

Levetid på landbrugets driftsbygninger

Landscentret er af Dansk Landbrug blevet anmodet om et notat, der redegør for de forventede levetider for landbrugets driftsbygninger til husdyr.

Landscentret har gennem mange år fulgt udviklingen i bygninger til husdyr i Danmark og udlandet. Der er udført en lang række tests og undersøgelser af landbrugsbyggeri og forskellige konstruktioners holdbarhed under varierende forhold.

I det følgende gives en generel baggrund om staldbyggeri og levetider, samt en kort oversigt for dyrekategorierne kvæg, svin og fjerkræ.

I stalde til husdyr er der tale om et aggressivt miljø på overflader og i luften, grundet ammoniakfordampning fra gødearealer og gyllekanaler. Der er således skærpede krav til korrosionsbeskyttelse af de bærende konstruktioner. Uanset korrosionsbeskyttelsen, sker der tæring af stålkonstruktioner og andre overflader i staldene, på grund af ammoniak i luften. Korrosionsbeskyttelsen medvirker dog til at forlænge levetiden på bygningerne.

Udover ammoniakfordampningen påvirker rester og spild af foder omkring trug og foderborde gulvene i staldene. I foder er der syrerester, der tærer betonen og over længere perioder ødelægger gulve og spalter i staldene. Hertil kommer, at dyrenes færdsel i sig selv slider betydeligt på konstruktionerne, de steder hvor dyrene kommer i berøring med dem.

Inventaret i staldene slides generelt ca. dobbelt så hurtigt som selve råhuset. Da der sker en løbende udvikling i krav til dyrevelfærd, produktivitet og teknologi, vil der normalt ske en renoivering af en stor del af råhuset i forbindelse med udskiftning af inventaret. Selvom selve rammen bliver stående, udskiftes gulvkonstruktioner og indvendige beklædninger som oftest samtidig med en udskiftning af inventar og teknik.

Kravene til dyrevelfærd og rationalitet og sikkerhed i produktionen betyder, at det ofte er uforvarsligt at anvende stalde, der er mere end 20 år gamle til den produktion, de er bygget til. Vi ser en klar tendens til, at bygninger tages ud af drift eller direkte fjernes efter 20 år, hvor de tidligere var blevet renoveret. De gamle stalde er ikke bygget til moderne maskiner og teknologi. I kvægstalde er det nødvendigt at kunne komme ind med relativt store maskiner, strøaggregater, klovbeskæringsbokse mv. Det kan ikke lade sig gøre i gamle stalde. Ligeledes er

pladskravene til udstyr i moderne sobesætninger (Elektronisk sofodring, T-stalde mv.) steget så meget, at det ikke kan passes ind i bygningerne, der er over 20 år gamle.

Rent teknisk vil en bygning til husdyr, der er opført korrekt efter normerne (hvilket dog fortsat ikke altid er tilfældet), nok kunne leve i 25 år, men teknologisk og driftsmæssigt er den forældet inden dette tidspunkt - ofte efter 12-15 år.

Stalde til kvæg

Kvægstalde opføres i dag som åbne, uisolerede stalde i stålrammekonstruktion med lette eller helt åbne vægge. Gulvet er beton, og i hovedparten af staldene er der spaltegulve og kanaler i køernes gødearealer. Malkecenter og teknikrum opføres normalt som en selvstændig afdeling i stalden, eller i en selvstændig bygning forbundet af en gang til selve stalden.

Som anført ovenfor er der et aggressivt miljø i kostalde. Stålspær, samlebeslag til åse og cementbølgeplader i taget angribes af ammoniakken i luften. Gulve og gangarealer angribes af syrerester fra foderet, færdsel af dyr og tunge maskiner til foder og andre driftsmæssige opgaver.

I malkecentret er der, udover ammoniakken i luften, et hårdt slid fra de rengørings- og desinfektionsmidler, der anvendes til rengøring af malkeanlægget og selve stalden. Den forventede levetid af et malkecenter vil derfor normalt være kortere end for selve stalden.

Samlet er den forventede levetid for stalde til kvæg 20 år. Iagttages grundigt vedligehold af stalden, kan levetiden forøges til 25 år.

For inventar og teknisk anlæg er den forventede levetid 10-15 år. Ofte vil teknikken i malkestalden være nedslidt allerede efter 10 år, mens inventaret i selve kostalden kan holde lidt længere, forventet 12-15 år.

Stalde til svin

Svinestalde opføres som lukkede, isolerede konstruktioner opdelt i mindre sektioner i en større staldbygning. I svinestalde er der ligeledes et aggressivt miljø i luften, på gulve og vægge, hvor dyrene kommer i berøring med dem.

Da konstruktionerne er isolerede, er der generelt en bedre beskyttelse af de bærende konstruktioner og udvendige flader mod tæring, end det er tilfældet for kvægstalde. Imidlertid er ammoniakindholdet i staldluften højere hos svin end hos kvæg, hvilket giver kraftigere påvirkning af materialerne i staldrummet. Problemer med tæring af gulve og spalter på grund af foderrester og rengøring og også større i svinestalde end hos kvæg.

Den forventede fysiske levetid af råhuset i en moderne svinestald vil være 25 år med normalt vedligehold. Inventar og gulve vil dog ofte være nedslidte allerede efter 10-12 år.

Stalde til fjerkræ

Fjerkræstalde opføres som lukkede, isolerede konstruktioner som vi kender det fra svinestalde. Af de tre nævnte dyregrupper, har fjerkræ det mest aggressive staldmiljø med et højt ammoniakindhold i luften. Da dyrene i sig selv belaster konstruktionerne mindre end hos svin, kompenserer det noget for sliddet, der kommer fra ammoniak i luften, men det vil være urealistisk at forvente en levetid på mere end 25 år med normalt vedligehold. Inventar og teknik nedslides over 10 år i fjerkræstalde.

Venlig hilsen

Ivar Ravn

Afdelingschef
Dansk Landbrugsrådgivning
Landscentret, Plan & Miljø

Dansk Landbrug
Att. Lars Eghøj
Axelborg

21. februar 2007

Teknisk hørings svar vedrørende udkast til lovforslag om CFC-beskatning, kapitalfonde m.m.

Hermed fremsendes vores tekniske hørings svar på ovenstående udkast.

Langt hovedparten af de ændringer som regeringen har gennemført siden skattestoppet har været med hovedvægten lagt på, at der skulle lettes på de administrative byrder samtidig med, at der skulle ske en forenkling på de områder der er berørt, og der skulle skabes en større overskuelighed.

Dette lovforslag vil ikke umiddelbart skabe forenkling på særlig mange punkter, men derimod give nogle ret komplicerede og indviklede regelsæt på så godt som alle de berørte områder.

Eksempelvis kan nævnes afskrivningsloven, hvor vi for driftsmidler nu vil have fire saldi. Nogle der kan straks afskrives, andre der skal afskrives med 25%, nogle der skal afskrives med 12% og endelig den sidste gruppe der skal afskrives med 5%.

Et andet eksempel kan være aktieindkomst, hvor vi nu skal til at tage hensyn til tre forskellige bundgrænser og skatteprocenter. Ligeledes kan nævnes fradragsbegrænsningen for store renteudgifter, hvor det ikke gør overskueligheden større, at man først skal opgøre en skattemæssig aktivmasse, derefter skal man beregne hvor stor en del af ens samlede renteudgifter ud over kr. 10.000.000 der skal barberes væk (renteloftet), og endelig skal man beregne hvor stor en reduktion der kommer i fradragsværdien af de resterende renteudgifter.

Dette kan ikke siges at styrke retssikkerheden for den enkelte borger, eller for den sags skyld skabe større overskuelighed og forenkling på de enkelte områder.

I henhold til selskabsskattelovens § 11 B kan anføres følgende:

Det er vores opfattelse, at når reduktionen af renteudgifter skal beregnes på koncernniveau, er det en kraftig stramning som gør, at man rammer flere selskaber og konstruktioner, som det ikke var meningen, at man ville ramme, herunder også en del mindre selskaber i en større konstruktion.

Landbruget er kendetegnet ved relative store renteudgifter. Da udviklingen peger hen imod flere og flere selskaber indenfor landbruget og større og større landbrugsbedrifter, vil dette resultere i, at en del landmænd risikerer at blive omfattet af regelsættet.

På side 24 i lovforslaget under bemærkninger til lovforslaget giver man eksempler på selskabskonstruktioner med udenlandske datterselskaber, der er lånefinansierede. Landbrugserhvervet er kendetegnet ved en høj finansieringsgrad, og derfor vil landbrugselskaber have store lån og dermed store renteudgifter, hvorfor man uhensigtsmæssigt vil ramme disse. Disse selskaber vil naturligvis først blive ramt når nettorenteudgifterne overstiger kr. 10.000.000. Der burde derfor overvejes undtagelser for landbruget, f.eks. selskaber hvor landbrugsejendommen er medtaget, eller også skal man ændre regelsættet, så det rammer mere specifikt og ikke så generelt.

I lovforslaget anføres det i stk. 1 blandt andet, at årets rentefradrag skal ses i forhold til selskabets skattemæssige aktiver ganget med en fiktiv forrentningsrente.

Hvorfor skal det være selskabets skattemæssige aktiver? Mange selskaber skal ikke længere indsende skatteregnskab, så ville det ikke være nemmere både kontrolmæssigt men også for det enkelte selskab, at rentefradraget i stedet ses i forhold til selskabets regnskabsmæssige aktiver, som man gør andre steder i lovgivningen?

Det anføres videre i stk. 1, at aktiverne skal ganges med en forrentningsrente, som opgøres efter stk. 2.

Hvorfor indfører man nu en ny fiktiv rente? Ville det ikke være nemmere at anvende rentesatsen for kapitalafkast, eller diskontoen med et tillæg på 2%, som er satser man anvender andre steder i lovgivningen?

Endvidere anføres det, at renten fastsættes en gang årligt, men hvis der nu sker store udsving med renten i et år, kan man komme ud for, at nogle selskaber rammes hårdere end det var hensigten. Ville det ikke være bedre at lave en kvartalsvis rente (også for at tilgodese selskaber med forskudt indkomstår), eller lave et gennemsnit af årets fire kvartaler?

Det anføres i stk. 4, at en del af selskabets nettofinansieringsudgifter er en beregnet lånerente af finansielle leasingbetalinger.

Det er vores opfattelse, at det i flere situationer vil være svært at opgøre en sådan rente, idet der som oftest ikke er aftalt en rente ved leasingsituationer, hvorfor det igen vil være en fiktiv rente, der skal beregnes.

I stk. 5 sker der en sammenblanding af skattemæssige og regnskabsmæssige regelsæt, idet man skal opgøre selskabets skattemæssige aktiver og tillægge den regnskabsmæssige værdi af finansielt leasede aktiver.

Det kan ikke være hensigtsmæssigt, at der skal ske en sammenblanding af regnskabsmæssige og skattemæssige principper i én samlet opgørelse.

Flere selskaber skal ikke opgøre en værdi af finansielt leasede aktiver i henhold til årsregnskabslovens opdeling af regnskaber i forskellige klasser, hvorfor der vil være tale om en omfattende administrativ byrde.

I henhold til ændringerne i afskrivningsloven kan blandt andet anføres, at nogle af bevæggrundene for, at man skiftede fra blandede afskrivningsprocenter til henholdsvis 5% og 25% i 1999, var for at lette de administrative byrder, stramme op om en praksis, som kunne være svær at overskue, samt tilrette sig de regnskabsmæssige afskrivningsprocenter. Det går man så bort fra igen, hvor man forholdsvis få år efter laver nye regler, som øger de administrative byrder og helt sikkert gør praksis mere usikker på området med bygningernes levetid.

Landbruget er produktionsvirksomheder, hvor hovedparten af investeringerne er bundet i driftsbygninger og driftsmidler. Disse aktiver er udsat for en stor slitage, og de er ofte ikke opført for at skulle holde i mange år, men er opført mere som midlertidige bygninger ofte med begrænset isolering og uden flotte facader. På grund af slitage ved brugen af bygningerne, er deres levetid heller ikke så lang, som produktionsbygninger for andre erhverv. Endelig sker der en stor teknologisk udvikling indenfor landbruget – både for blandt andet økologi, bygninger, installationer og driftsmidler m.v., hvilket også har indflydelse på bygningernes levetid i nedadgående retning.

Praksis vil igen blive mere konfus på området, da der ikke er tvivl om, at der vil blive forsøgt med rette, at få flere og flere bygningstyper ind under forhøjede bygningsafskrivninger – altså nedsætte deres levetid. Dette kan resultere i større forvirring og usikkerhed på området og dermed større administrative byrder. Endvidere vil dette være en åbenlys forringelse af den enkelte landmands retssikkerhed. Derfor anbefales det, at regelsættet om forhøjede bygningsafskrivninger skal være både enkle og overskuelige.

Ændringen i afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 2. pkt., hvor man ændrer 28% til den i selskabsskattelovens § 17, stk. 1 nævnte procentsats, er en væsentlig yderligere forringelse af denne modregningsregel. Det svarer til en nedsættelse på over 20%, hvilket må siges at være en væsentlig forringelse.

Det skal bemærkes, at denne regel blev indført i forbindelse med regelsættet om beskatning af betalingsrettigheder. Der er således ingen begrundelse for, at reducere denne modregningsregel yderligere, da der ikke ændres på regelsættet om betalingsrettigheder i øvrigt.

Man må generelt sige, at det også er en kraftig forringelse, at de to nye "driftsmiddelgrupper" skal saldoafskrives med henholdsvis 12% og 5%. Der vil gå mange år, før gruppen med 5% saldoafskrivning vil have afskrevet deres driftsmidler, hvilket ikke kan ses at være hensigtsmæssigt i alle tilfælde. Eksempelvis vil flere af disse typer aktiver få en noget længere levetid skattemæssigt end regnskabsmæssigt og derfor være afskrevet væsentlig hurtigere regnskabsmæssigt end skattemæssigt.

På side 55/56 i lovforslaget under bemærkninger til lovforslaget er det beskrevet, at aktiver der er indskudt af udenlandske koncernforbindelser, kun skal medregnes i det omfang aktiverne forbliver i selskabet i en periode af mindst to år.

Dette kan umiddelbart være svært at styre. Der vil formentlig være tale om, at der selvangives efter en intention om at aktiverne forbliver i selskabet i en periode på mindst to år, og hvis dette ikke kan opretholdes, så skal der anmodes om genoptagelse. Men man kan godt frygte, at flere vil selvangive efter intentionen, og så er det SKAT der har forpligtelsen til at kontrollere, at bestemmelsen overholdes, kan dette være rimeligt?

Venlig hilsen

René Moody Nielsen
Dansk Landbrugsrådgivning
Landscentret
Ret & Regnskab
Afdeling for Skat